

almindelige Statsindtægt, og af den almindelige Statsindtægt indkommer der mere ved indirekte end ved direkte Beskatning.

Piper: Det er neppe rigtigt, naar den højtærede Finansminister nu vil søge at føre Krigen over paa et helt andet Felt. Jeg kan godt forstaa det, thi denne Sag er maaske ikke Finansministeren saa behagelig, men derfor er der ingen Grund til at fremstille det, som om de mere velstillede beklagede sig over den Skat, de maa yde. En saadan Klage er ikke fremsat fra min eller nogen andens Side, men man har kun overfor den Betragtning, at det var de mindre velstillede, der skulde udrede dette Lønningstillæg, henvist til, at der er blevet lagt en betydelig Skat paa de mere velstillede i Samfundet i Anledning af Krigen, og hævdet, at det derfor vilde være naturligt, om man ogsaa tog Hensyn til, at Dækningen af de ekstraordinære Udgifter under Krigen fortrinsvis ydes gennem den ekstraordinære Indtægt, som man har skaffet Statskassen.

Nordby: Det forekommer mig, at det kan siges med Rette, at den højtærede Finansminister i alt Fald har gjort kraftige Forsøg paa at hæfte den Beskyldning paa os Konservative, at vi ved denne Sags Behandling har villet vække Forhaabninger, som vi maatte vide ikke kunde opfyldes. Som jeg opfatter Stillingen, vil dette ikke lykkes den højtærede Finansminister til Trods for hans Evne til at tale og plædere sin Sag. Det er jo nemlig en Kendsgerning, at det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag havde som højeste Indtægtssats, der kunde faa Dyrtidstillæg, 2,700 Kr., medens vort Ændringsforslag kun gaar til 2,460 Kr., og Kendsgerningen taler. Jeg tror at turde forsikre den højtærede Finansminister om, at mange af Tjenestemændene ude i Landet, hvoraf en stor Del vistnok hører til den højtærede Finansministers Meningsfæller, vil være ham alt andet end taknemmelige for, at han ikke har kunnet gennemføre sit Lovforslag og kun har gjort sig saa liden Umage, som ogsaa jeg synes, han har gjort, navnlig ved Behandlingen i dette høje Ting, for Gennemførelsen af det Lovforslag, som han selv har fremsat, og som jo dog har vakt ganske anderledes Forhaabninger end de Forslag, vi stiller. Det vil ganske sikkert mislykkes for den højtærede Finansminister at faa Skylden hæftet paa os Konservative, han vil selv komme til at bære den. De vedkom-

mende, blandt hvilke der ogsaa er Radikale, altsaa Meningsfæller af den højtærede Finansminister, vil sikkert kunne skønne, at den Kritik, som Ministeren søger at faa rettet mod Højre, i Virkeligheden maa rettes imod ham selv.

Oluf Jensen: I Anledning af Udtalelser, der er faldet i Dag, dels fra den højtærede Minister, dels ogsaa fra den ærede Ordfører, at det er de mindre velstillede, der skal betale til de velstillede, vil jeg sige, at det beror paa en fuldstændig forkert Opfattelse af de saakaldte velstillede Stilling, med andre Ord den Klasse af Tjenestemænd, som efter Højres Forslag skulde falde ind under Loven. Det maa være den højtærede Ministers Mening, at det er de mindre velstillede, som skal betale, med andre Ord til hele den Klasse af Tjenestemænd, som hedder Assistenten, Ekspedienter og dermed lige-stillede. Det, tror jeg, er en fuldstændig fejl Opfattelse. Er der nogen indenfor Tjenestemændenes Kreds, som ikke er velstillet, er det i Sandhed Assistent- og Ekspedientklassen. Og hvis — det ved sikkert ogsaa den højtærede Minister — der blev foretaget en Undersøgelse af, hvem der virkelig under disse Forhold og paa Grund af Dyrtiden har lidt og har maattet gøre Gæld, saa vilde det vise sig, at hele den lavere Klasse af Tjenestemænd har klaret sig meget bedre igennem end den saakaldte velstillede Klasse af Tjenestemænd. Det var blot disse faa Bemærkninger, jeg vilde gøre. Jeg tror, der hos mange af de ærede Medlemmer — ellers kan jeg ikke tænke mig, at de ikke vilde gaa med til dette Forslag — hersker en fejl Opfattelse af, hvorledes disse Tjenestemænd egentlig er situerede. Jeg sagde det ved første Behandling og skal ikke komme nærmere ind paa det nu, men Forholdet er det, at de Tjenestemænd, jeg her taler om, er i Virkeligheden mindre velstillede end de Tjenestemænd, der nu faar Dyrtidshjælp.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal bære Ansvaret for, at jeg har fremsat et Lovforslag, som var — saaledes som jeg har udtrykt det — rummeligere end det, som er blevet vedtaget i Folketinget. Jeg vilde ikke have gjort det, hvis jeg ikke havde ment, at der var en Berettigelse i de Tjenestemænds Krav, som havde henvendt sig til Regering og Rigsdag med deres Ønsker om at faa en Dyrtidshjælp. Jeg tror ikke, at det kan bebrejdes mig,